

॥ ३४४३५॥ ३६॥ ३७॥ ३८॥ व्याघ्रयोनिः व्याघ्रस्येत्यर्थः ॥ ३९॥ ४०॥ ४१॥ ४२॥ ४३॥ ४४॥ तस्यगोमायोर्वेदमनि ॥ ४५॥ तस्यगोमायोस्तद्विदितेनचतन्मर्षितंकारणार्थस्त्वस्यबंधविच्छे
 यदित्वेतन्मयाकार्यंमृगेंद्रयदिमन्यसे ॥ समयंकृतमिच्छामिवर्तितव्यंयथामयि ॥ ३४॥ मदीयामानीयास्तेश्रोतव्यंचहितंवचः ॥ कल्पितायाचमेवतिःसा
 भवेत्त्वयिसुस्थिरा ॥ ३५॥ नमंत्रयेयमन्येस्तेसचिवैःसहकहिंचित् ॥ नीतिमंतःपरीप्संतोवथाब्रूयुःपरेमयि ॥ ३६॥ एकएकेनसंगम्यरहोब्रूयांहितंवचः ॥ नच
 तेज्ञातिकायैषुप्रष्टव्योहंहिताहिते ॥ ३७॥ मयांसंमंत्र्यपश्चाच्चनहिंस्याःसचिवास्त्वया ॥ मदीयानांचकुपितोमात्वंदंडनिपातयेः ॥ ३८॥ एवमस्त्वितितेनासौ
 मृगेंद्रेणाभिपूजितः ॥ प्राप्तवान्मतिसाचिव्यंगोमायुर्व्याघ्रयोनितः ॥ ३९॥ तंतथासुरुतंहृत्वापूज्यमानंस्वकर्मसु ॥ प्राक्षिपन्कृतसंघाताःपूर्वभृत्यामुहुर्महुः ॥
 ॥ ४०॥ मित्रबुद्ध्याचगोमायुंसांत्वयित्वाप्रसाधच ॥ दोषैस्तुसमतानेतुमैच्छन्नशुभबुद्धयः ॥ ४१॥ अन्यथात्युषिताःपूर्वपरद्रव्याभिहारिणः ॥ अशक्ताःकिंचि
 दादातुंद्रव्यंगोमायुयंत्रिताः ॥ ४२॥ व्युत्थानंचविकांक्षद्भिःकथाभिःप्रतिलोभ्यते ॥ धनेनमहताचैवबुद्धिरस्यविलोभ्यते ॥ ४३॥ नचापिसमहाप्राज्ञस्तस्मा
 दैर्याच्चंचालह ॥ अथास्यसमयंकृत्वाविनाशायतथापरे ॥ ४४॥ ईप्सितंतुमृगेंद्रस्यमांसंयत्तत्रसंस्कृतं ॥ अपनीयस्वयंतद्वितैर्न्यस्तंतस्यवेदमनि ॥ ४५॥ यद्
 र्थंचाप्यपहृतंयेनतच्चैवमंत्रितं ॥ तस्यतद्विदितंसर्वकारणार्थंचमर्षितं ॥ ४६॥ समयोयंकृतस्तेनसाचिव्यमुपगच्छता ॥ नोपघातस्त्वयाकार्योराजन्मैत्रीमिहे
 च्छता ॥ ४७॥ भीष्मउवाच क्षुधितस्यमृगेंद्रस्यभोक्तुमभ्युत्थितस्यच ॥ भोजनायोपहर्तव्यंतन्मांसंनोपदृश्यते ॥ ४८॥ मृगराजनचाज्ञसंहृश्यतांचोरइ
 त्युत ॥ कृतकैश्चापितन्मांसंमृगेंद्राचोपवर्णितं ॥ ४९॥ सचिवेनापनीतंतंविदुषाप्राज्ञमानिना ॥ सरोषस्त्वथशार्दूलःश्रुत्वागोमायुचापलं ॥ ५०॥ बभूवामर्षि
 तौराजावयंचास्यव्यरोचयत् ॥ छिद्रंतुतस्यतदृष्ट्वाप्रोचुस्तेपूर्वमंत्रिणः ॥ ५१॥ सर्वेषामेवसोस्माकंवृत्तिभंगेप्रवर्तते ॥ निश्चित्यैवपुनस्तस्यतेकर्मण्यपिवर्ण
 यन् ॥ ५२॥ इदंतस्येदंशंकर्मिकेननकृतंभवेत् ॥ श्रुतश्चस्वामिनापूर्वयादृशोनैवतादृशः ॥ ५३॥ वाङ्मात्रेणैवधर्मिष्ठःस्वभावेनतुदारुणः ॥ धर्मच्छद्माद्ययं
 पापोवथाचारपरिग्रहः ॥ ५४॥ कार्यार्थंभोजनार्थेषुव्रतेषुकृतवान्श्रमं ॥ यदिविप्रत्ययोत्थेषतदिदंदर्शयामते ॥ ५५॥ तन्मांसंचैवगोमायोस्तैःक्षणादाशुदो
 कितं ॥ मांसापनयनंज्ञात्वाव्याघ्रःश्रुत्वाचतद्वचः ॥ ५६॥ आज्ञापयामासतदागोमायुर्वध्यतामिति ॥ शार्दूलस्यवचःश्रुत्वाशार्दूलजननीततः ॥ ५७॥
 दोभवत्वितिहेतोरित्यर्थः ॥ ४६॥ ४७॥ ४८॥ ४९॥ ५०॥ ५१॥ ५२॥ ५३॥ ५४॥ ५५॥ ५६॥ ५७॥ विप्रत्ययःअविश्वासः ॥ ५५॥ गोमायोर्गृहेदौकितंप्रवेशितंमांसंप्रदर्शयामाशुरित्यर्थः ॥ ५६॥ ५७॥